

УДК 378.4(477.53):37.091.12.014.54

МАРИНА ГРИНЬОВА

Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г.Короленка

**РОЗВИТОК КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ
ДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕКТИВУ ПОЛТАВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ В.Г.КОРОЛЕНКА
ЗАСОБАМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

У статті обґрунтовано фінансове забезпечення та розвиток конкурентних переваг діяльності колективу ПНПУ імені В.Г.Короленка. Розглянуто зміст та напрями конкурентних переваг університету. Зазначено, що проблемою розвитку конкурентних переваг університету є його автономія. Відзначені шляхи покращення фінансового забезпечення та конкурентної діяльності Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка.

***Ключові слова:** фінансове забезпечення, конкурентні переваги, капітал, фінансові ресурси, місія фінансового забезпечення, ресурси навчального закладу, вищий навчальний заклад.*

Актуальність дослідження. Завдання, поставлені колективом Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка, полягають у розвитку його фінансового забезпечення, що позитивно впливає на оновлення змісту вищої освіти, спрямованого на ефективну професійну діяльність.

Сучасний стан конкурентоспроможності освітніх послуг ускладнюється нестабільністю економічної ситуації, відсутністю ефективного механізму фінансового забезпечення освітньої сфери в ринкових умовах.

Важливим і актуальним для виживання і розвитку Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка в умовах економічної кризи, постійного скорочення державної фінансової підтримки є впровадження інновацій, грамотна фінансова політика, використання підприємництва у своїй статутній діяльності.

Аналіз літературних джерел. Питанням дослідження теорії і практики фінансового забезпечення освіти присвятили свої наукові праці такі відомі вчені, як: С. Аптекарь, Є. Бойко, Т. Боголіб, В. Буковинський, О. Веретенникова, Л. Добровольська, С. Єрохін, Л. Зимовська, П. Коваль, Т. Клячко, В. Косаріна, А. Криклій, Ю. Лисенко, Г. Мальцева, Л. Омелянович, А. Садеков, О. Свінцов, Н. Фадейкіна, Т. Фініков, О. Шубін, М. Яструбський.

Соціально-економічні аспекти праці в межах національного, регіональних та локальних ринків праці досліджуються Д. Богинею, В. Онікієнком, Е. Лібановою, О. Грішновою, С. Бандуром, О. Балакіревою, І. Перегудовою, О. Малиновською, І. Прибитковою та багатьма іншими науковцями.

Деякі аспекти проблеми досліджувалися такими зарубіжними вченими, як Г. Беккер, Ч. Бексон, М. Блауг, Г. Брок, Дж. Вейзе, Е. Денісон, П. Друкер, Е. Кол, Я. Мінцер, Ф. Махлуп, Я. Тінберген, Т. Шульц та ін.

Інформаційною базою досліджуваної проблеми є Закон України «Про вищу освіту», Укази Президента України, Постанови Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України, нормативні документи Міністерства освіти і науки України, відомчі документи щодо функціонування вищої освіти, звітні матеріали Міністерства фінансів України, Державного комітету статистики України, річна фінансова та статистична звітність вищого навчального закладу

Мета статті обумовлена потребою в обґрунтуванні фінансового забезпечення та розвитку конкурентних переваг Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка в ринкових умовах господарювання.

Виклад основного матеріалу. Фінансове забезпечення університету – це підсистема фінансового механізму, що являє собою процес формування фонду фінансових ресурсів, використання якого забезпечує покриття поточних та капітальних витрат, дає можливість досягти стабільного розвитку. Фінансове забезпечення реалізується через систему фінансування, яка проявляється в наступних формах: безповоротне фінансування з бюджету; кредитування; самофінансування та залучення фінансових ресурсів юридичних і фізичних осіб. Місія фінансового забезпечення є елементом стратегічного управління вишу, що підпорядкована загальній корпоративній стратегії і містить наступні напрямки: формування капіталу; управління раціональним його розміщенням та використанням; розробка інвестиційної стратегії;

управління фінансовою стійкістю. Фінансове забезпечення діяльності порядковане місії та цілям, конкурентній політиці розвитку Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка.

Принципами фінансового забезпечення є: балансування матеріальних і фінансових потоків; прогнозування альтернативних варіантів розвитку університету; фінансовий контроль, аналіз та оцінка сильних та слабких сторін діяльності вищого навчального закладу, що проведена за наступними складовими: освітні та навчальні продукти та послуги; ресурси; фінансовий стан; освітні технології та процеси; якість освіти; маркетингова інфраструктура; замовники освітніх послуг, що дозволяє встановити середовище, в якому працює Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка і врахувати його переваги порівняно з конкурентами.

Капітал як форма фінансових ресурсів є основою фінансового забезпечення університету. Його формування здійснюється через механізм створення фінансових ресурсів за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів на підготовку фахівців, від додаткових послуг, наукової, виробничої діяльності, оренди майна та реалізації власних науково-методичних розробок, плати юридичних і фізичних осіб за підготовку студентів, благодійних внесків, грантів і дарунків. Власний капітал є основою фінансового забезпечення вищого навчального закладу, який вкладається у створення матеріально-технічної бази (аудиторний фонд лекційних залів, навчальних і лабораторних кабінетів, комп'ютерних класів), придбання навчальної і наукової літератури, навчального обладнання, комп'ютерної техніки, електронних засобів зв'язку, мультимедійних засобів і програмних продуктів тощо. Тенденції фінансування Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка свідчать, що 38 % студентів навчаються за рахунок коштів фізичних осіб, 61 % – за рахунок коштів державного бюджету і лише 1% студентів – за рахунок коштів місцевих бюджетів, юридичних осіб, освітніх кредитів тощо. Недостатні обсяги державного фінансування є причиною пошуку додаткових джерел та диверсифікації видів діяльності університету, або побудови власної схеми самофінансування через ефективне управління капіталом. Інформаційне забезпечення управління розвитком вищого навчального закладу включає показники результативності діяльності (контингент студентів, результати випуску, використання та адаптації фахівців, фактори, що впливають на формування контингенту студентів), потенціал (кадрове забезпечення, матеріально-технічна база, доходи та витрати), фінансове забезпечення (процес формування, розміщення та використання капіталу). Ефективність використання капіталу оцінюється його самозростанням – процесом накопичення додаткових доходів, авансованих в матеріально-технічну базу з метою модернізації навчального процесу.

Місія фінансового забезпечення визначається такими умовами: інтенсивністю змін зовнішнього середовища; відсутністю єдиної стратегії

фінансування; розширенням видів діяльності вищого навчального закладу і здійснюється за наступним алгоритмом: встановлення цілей діяльності; розробка стратегічної політики розвитку; визначення основних завдань; розробка програми формування, раціонального розміщення та використання капіталу; аналіз факторів зовнішнього та внутрішнього середовища; коригування стратегії (визначення невирішених проблем); прийняття фінансового рішення та реалізація місії.

Критеріями визначення статусу університету, що отримує бюджетні кошти, є [4]: дія законодавчих та нормативно-правових актів, якими передбачається розширення повноважень щодо фінансово-матеріального забезпечення установ освітньої галузі, також правовими нормами, які стосуються бюджетної установи; наявність у складі бюджетної установи структурних підрозділів, які здійснюють фінансове обслуговування цих установ і діють на комерційній основі; наявність значних обсягів власних надходжень (понад 50 % загального обсягу видатків бюджетної установи).

Виходячи з практичного досвіду функціонування університету, витрати поділяються на постійні (умовно постійні), тобто такі, що не зростають зі збільшенням чисельності студентів, та змінні – такі, що зростають зі збільшенням чисельності студентів. До умовно постійних витрат відносяться, як зазначено в Законі України “Про вищу освіту”, за необхідністю встановлення нормативів фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення вищих навчальних закладів – штатна чисельність співробітників, співвідношення кількості студентів і викладачів, навчальне навантаження викладачів, розміри земельних ділянок, фінансування наукових досліджень, утримання навчальних аудиторій і лабораторій, бібліотек та фондів наукової і навчальної літератури, фінансування капітального будівництва, ремонту та утримання будівель і спортивно-оздоровчих споруд, придбання технічних засобів навчання, диференційованих залежно від статусу, рівня акредитації, типу вищого навчального закладу, напрямів і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців [1].

До змінних витрат відносяться: заробітна плата; нарахування на заробітну плату; виплати по тимчасовій непрацездатності; придбання бланків дипломів, підручників тощо.

Діагностика фінансової стійкості університету є основою визначення якості місії фінансового забезпечення та фінансової політики, що враховують особливості освітньої діяльності.

Питання конкурентних переваг університету розглядаємо у двох напрямках. Перший напрям – розгляд цінових факторів та можливість встановлення ціни, яка б була найбільш привабливою для споживачів освітніх послуг. Другий напрям – якість освітніх послуг. Політика ціноутворення є традиційним підходом до формування конкурентних переваг університету. Стійка конкурентоспроможність вищого навчального закладу може бути забезпечена лише при використанні комплексу нематеріальних конкурентних переваг.

Якість освіти можна визначити як суму здобутків університету на внутрішньому та зовнішньому ринках. Якість діяльності педагогічного університету можна розглядати з позиції оцінки задоволення ринку праці: визначати, чи відповідає якість підготовки фахівців вимогам ринку праці, чи користуються попитом випускники.

Оцінювати конкурентоспроможність і визначати пріоритетні напрями пошуку конкурентних переваг потрібно з огляду на те, хто виступає платником/споживачем даної послуги. Дослідження ринку освітніх послуг та ринку праці показали, що навіть за умови насичення ринку фахівцями деяких спеціальностей, попит на них, у більшості випадків, не зменшується декілька років. Пояснити даний факт можна тим, що ці спеціальності мають так званий великий економічний ефект. Економічний ефект спеціальності – це орієнтовна сума коштів, яку може отримати фахівець, працюючи за здобутою спеціальністю, враховуючи витрати на навчання.

Замовник (платник) освітньої послуги має максимальний вплив на діяльність вищого навчального закладу, і саме на нього потрібно спрямовувати зусилля при пошуках, формуванні та впровадженні комплексу конкурентних переваг. Сукупні витрати на отримання вищої освіти – це вартість навчання у вищому навчальному закладі, витрати, пов'язані з проживанням, харчуванням та іншими витратами, які не входять у вартість навчання.

Спеціальність є визначним чинником при обранні вищого навчального закладу. Конкурентоспроможність університету – це сума показників ефективності кожної окремої спеціальності. Пошук і формування конкурентних переваг у вищих навчальних закладах потрібно робити в першу чергу з врахуванням потреб споживачів ринку праці і особливостей конкурентного середовища.

Проблемою розвитку конкурентних переваг Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка є фінансова самостійність. Фінансова автономія повинна діяти таким чином: ректор одержує частину коштів із державної казни (в т.ч. це кошти на держзамовлення), частину – із вже «напрацьованого» закладом. В першу чергу це інвестиції в наукові позаурочні проекти. Кошти виділяються на побутові потреби університету (ремонт будівель та навчальних корпусів, внутрішні роботи – заміна вікон, утеплення стін, заміна старих меблів та, безперечно, забезпечення мультимедійності навчання: комп'ютери, ксерокси, проектори і мультимедійні дошки, відеокамери, аудіопрогравачі, радіомережа і так далі).

Фінансова автономія базується на таких складових:

— матеріально-технічна база університету включає будівлі, споруди, землю, комунікації, обладнання, транспортні засоби, службове житло та інші цінності. Майно належить університету на правах, визначених чинним законодавством;

– земельні ділянки університету передані у постійне користування відповідно до Земельного кодексу України;

- університет самостійно розпоряджається прибутками від господарської та іншої передбаченої статутом діяльності;
- основні фонди, оборотні кошти та інше майно університету не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених чинним законодавством;
- університет фінансується з бюджету, тому не підлягає приватизації, репрофільюванню або використанню не за призначенням;
- потреби університету для розвитку матеріально-технічної бази задовольняються державою першочергово відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України нормативів.

Велика увага надається фінансовому забезпеченню студентського самоврядування – коштам, визначеним Вченою радою університету, але не менше 0,5% його бюджету. Джерелом формування коштів є також добровільні пожертви і внески фізичних і юридичних осіб, що надаються на безоплатній і безповоротній основі. У рекомендаціях з питань фінансового забезпечення діяльності студентського самоврядування зазначається, що фінансування діяльності студентського самоврядування здійснюється згідно із напрямками роботи самоврядування, визначеними Законом України «Про вищу освіту» та Положенням про студентське самоврядування відповідного вищого навчального закладу. У випадку відсутності у вищому навчальному закладі спеціального фонду адміністрації виш знаходить інші джерела фінансування діяльності студентського самоврядування у відповідності із чинним законодавством. Розміри такого фінансування визначаються Вченою радою відповідного вищого навчального закладу. Фінансова діяльність студентського самоврядування у вищому навчальному закладі має будуватися на основі бюджету та календарного плану заходів, які затверджуються на рівні вищого навчального закладу терміном на один календарний рік [3].

Бюджети студентського самоврядування вищих навчальних закладів складаються за напрямками діяльності, передбаченими Законом «Про вищу освіту» та Положенням про студентське самоврядування відповідного вишу, з деталізацією за видами витрат. Кошти обліковуються на окремому субрахунку «студентське самоврядування». На цей субрахунок заносяться також кошти, отримані вищим навчальним закладом як добровільні пожертви та спонсорські внески третіх осіб на проведення заходів, передбачених календарними планами заходів студентського самоврядування [1]. Видатки на діяльність студентського самоврядування передбачаються у вигляді окремого рядка в бюджеті та кошторисі вищого навчального закладу.

Ресурси навчального закладу – це все те, що має вищий навчальний заклад, що дає йому можливість існувати, розвиватися та здійснювати власну діяльність. Не існує вищого навчального закладу, який би не мав жодних ресурсів. Такими ресурсами є гроші, майно, яке йому належить (від канцелярського приладдя до корпусів), люди, які в ньому працюють; інформаційна база, бібліотека, зв'язки, що є в навчального закладу, вплив,

який він має в суспільстві, сформована громадська думка про університет, його імідж.

Види ресурсів: грошові (фінансові джерела – великий і потрібний ресурс; ідеальною є ситуація, коли їх декілька, крім державного бюджету); людські; матеріальні (благодійні внески приватних осіб; фінансування конкретних програм із місцевого бюджету; доходи від підприємницької діяльності вишу; доходи від проведення спеціальних заходів, благодійних концертів, аукціонів тощо; пожертви від комерційних структур; приватні пожертви; членські внески; гранти, що їх надають вітчизняні або закордонні державні чи міжнародні організації, фонди тощо). Можливими джерелами залучення ресурсів є: компанії; приватні особи; фонди; державні органи. Кожне з цих джерел може виступати в якості: фінансового спонсора, спонсора на умовах бартеру, інвестора, грантодаючої організації, мецената, донора.

До основних прийомів підвищення конкурентоспроможності освітніх послуг відносять сукупність нецінових методів забезпечення конкурентоспроможності:

1. Методи забезпечення конкурентоспроможності за рахунок поліпшення різних споживчих характеристик і підвищення споживчої цінності освітніх послуг (диференціація послуг).

2. Методи підтримання наявного рівня конкурентоспроможності та переорієнтація університету на нові рівні.

3. Методи впливу на існуючих та потенційних конкурентів. Для забезпечення конкурентоспроможності університету на ринку освітніх послуг важливим стратегічним завданням постає випередження конкурентів у розробці та освоєнні нових освітніх послуг та програм, педагогічних технологій, рівня професійної підготовки, цінової політики, нововведень в організації навчання, деталізації освітніх напрямків. Вивчення конкурентного середовища вимагає систематичного спостереження за головними конкурентами, не випускаючи з уваги і потенційних конкурентів.

Конкурентоспроможність освітніх послуг університету є головним показником ефективності його функціонування. Для збереження позицій у конкурентній боротьбі на ринку освітніх послуг університет користується сучасними методами маркетингу, що дозволяє правильно оцінити положення закладу відповідно до положення його конкурента на даному ринку. Конкурентоспроможність освітніх послуг автоматично впливає на конкурентоспроможність університету в цілому.

Розглянемо шляхи покращення фінансового забезпечення та конкурентоспроможності університету:

1. Організувати процедуру отримання грантів науково-педагогічними та науковими працівниками для стажування у провідних вишах за кордоном.

2. Сприяти входженню університету до університетських консорціумів, що створюються для виконання міжнародних освітніх проектів.

3. Домогтись виділення коштів міністерством і здійснити капітальний ремонт студентських гуртожитків.

4. Відродити виробництво меблів для використання університетом під час лабораторного практикуму студентів факультету технологій та дизайну.

5. Впровадити систему надбавок до зарплати працівникам адміністративно-управлінської, навчально-допоміжної та обслуговуючої сфер університету за високі досягнення у праці, за складність і напруженість та за виконання особливо важливої роботи.

6. Віднайти джерела надходження коштів до університетського ендаумент-фонду та забезпечити його прозоре використання.

7. Спрямувати фінансово-економічну та господарську діяльність на:

- удосконалення системи планування, фінансового обліку та внутрішнього аудиту, зміцнення фінансової стабільності університету, розвиток системи багатоканального фінансування, його збільшення передусім за рахунок позабюджетних джерел;

- формування системи середньострокового фінансово-економічного прогнозування рівня доходів університету за окремими видами діяльності з метою своєчасного прийняття рішень про перерозподіл ресурсів на найбільш перспективні напрями;

- забезпечення фінансової стабільності університету за рахунок розширення переліку платних послуг, що їх надаватимуть підрозділи університету, диверсифікації позабюджетних доходів, а також доходів від виконання науковими колективами грантів і міжнародних проектів;

- відкрите обговорення доходів і видатків університету на спільних засіданнях ректорату і трудового колективу;

- упровадження системи внутрішнього аудиту за витрачанням коштів університету;

- здійснення громадського контролю (Вчена рада, профспілка, громадські організації, студентське самоврядування) за ефективністю та управління коштами університету;

- укладення договору з банком-партнером про надання пільгових кредитів для працівників університету;

- вироблення узгодженої політики з орендарями приміщень університету щодо покращення якості та асортименту продукції харчування та цінової політики.

- сприяння участі студентів у грантових програмах академічної мобільності студентів, навчання за системою «подвійний диплом», безкоштовне проходження практики, стажування в провідних університетах світу;

- цільові стипендіальні програми для студентів, що мають здобутки у науковій, творчій чи спортивній діяльності;

- створення благодійного фонду, спрямованого на матеріальну допомогу студентам університету, які потрапили у скрутні життєві умови;

- формування Департаменту грантової підтримки для комплексного залучення коштів міжнародної фінансової допомоги;

- активне залучення коштів інвесторів, меценатів, благодійних організацій для забезпечення матеріально-технічного розвитку університету;
- створення спеціалізованого інвестиційного венчурного фонду для впровадження найкращих інноваційних розробок співробітників вузу;
- створення студентського бізнес-інкубатора для реалізації стартапів та започаткування власного освітнього бізнесу з фінансовою підтримкою;
- створення на базі університету Педагогічного ліцею та регіонального багатопрофільного Центру професійного навчання, атестації та підвищення кваліфікації трудових ресурсів за міжнародними стандартами;
- домагатися своєчасної виплати індексації заробітної плати науково-педагогічним та іншим категоріям працівників університету.

Індексація грошових доходів – це встановлений законами та іншими нормативно-правовими актами механізм підвищення грошових доходів населення, що дає можливість частково або повністю відшкодувати подорожчання споживчих товарів та послуг. Індексація грошових доходів, у тому числі заробітної плати, здійснюється відповідно до Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» та Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення індексації грошових доходів населення» від 17 липня 2003 р. № 1078. Відповідно до цих законодавчих актів індексації підлягає сума заробітної плати у межах прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб. Частина грошових доходів, яка перевищує прожитковий мінімум, індексації не підлягає.

Висновки. Загальну сукупність фінансових потоків, які забезпечують діяльність вишу, можна розділити на п'ять складових: Держбюджетне фінансування; позабюджетні кошти за надання платних освітніх послуг громадянам України; валютні кошти, які виші отримують за контрактну підготовку іноземних громадян; госпрозрахункові кошти від виконання договірних робіт для підприємств і організацій; позабюджетні кошти за надання ресурсів (землі, обладнання, приміщень) юридичним особам. Фінансування освіти державою в Україні здійснюється на трьох рівнях: з Державного бюджету, обласних і місцевих бюджетів.

Фінансове забезпечення університету – це підсистема фінансового механізму, що являє собою процес формування фонду фінансових ресурсів, використання якого забезпечує покриття поточних та капітальних витрат, дає можливість досягти стабільного розвитку. Конкурентоспроможність університету базується на якості освітніх послуг, що є головним показником ефективності його функціонування.

Список використаних джерел

1. Про вищу освіту. Закон України від 01.07. 2014 №1556 – VII. [Ел. ресурс]. Доступ до дж. <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Гриньова М.В. До питання про автономію сучасних вищих навчальних закладів/ М.В.Гриньова // Імідж сучасного педагога . – Вип. № 2 (151). – 2015. – С. 34-36.

3. Гриньова М.В. Проблеми фінансування студентського самоврядування / М.В.Гриньова, І.А.Шульга // Слов'янський збірник [Текст]: збірник наукових і науково-публіцистичних праць / Уклад. Безобразова Л.Л., Слов'янський клуб м. Полтави. – Вип. 13. – Полтава: ТОВ «Фірма «Техсервіс», 2014. – С. 82-90.

4. Партин Г.О. Бюджетування у системі управління витратами підприємства / Г.О.Партин // Фінанси України. – 2003. – №5. – С. 50-53.

5. Польшаков В.І. Модель управління вищим навчальним закладом / В.І.Польшаков, О.І. Дмитрусенко // Стратегія економічного розвитку України: Наук. зб. – Вип. 6 / Відп. ред. О.П. Степанов. – К.: КНЕУ, 2001. – С. 418.

Стаття надійшла до редакції 11.08.2015 р.

Гринёва М.

Полтавский национальный педагогический университет имени В.Г.Короленко,
Украина

РАЗВИТИЕ КОНКУРЕНТНЫХ ПРЕИМУЩЕСТВ В ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КОЛЛЕКТИВА ПОЛТАВСКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГИЧЕСКОГО УНИВЕРСИТЕТА ИМЕНИ В.Г.КОРОЛЕНКО СРЕДСТВАМИ ФИНАНСОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ

В статье обосновано финансовое обеспечение и развитие конкурентных преимуществ деятельности коллектива Полтавского национального педагогического университета имени В.Г.Короленко. Финансовое обеспечение деятельности подчинено миссии и целям, конкурентной политике развития университета. Капитал как форма финансовых ресурсов является основой финансового обеспечения и осуществляется через механизм определенных финансовых ресурсов. Миссия финансового обеспечения университета определена соответствующими условиями и осуществляется по определенному алгоритму. Рассмотрено содержание и направления конкурентных преимуществ университета.

Отмечено, что проблемой развития конкурентных преимуществ университета является его автономия. Ресурсы учебного заведения – это все то, что имеет высшее учебное заведение, что дает ему возможность существовать, развиваться и осуществлять собственную деятельность. Такими ресурсами являются деньги, имущество, которое ему принадлежит (от канцелярских принадлежностей до корпусов), люди, которые в нем работают; информационная база, библиотека, связи, которые есть у учебного заведения, влияние, которое университет имеет в обществе, сформированное общественное мнение об университете, его имидж. Указаны пути улучшения финансового обеспечения и конкурентной деятельности Полтавского национального педагогического университета имени В.Г.Короленко.

Ключевые слова: финансовое обеспечение, конкурентные преимущества, капитал, финансовые ресурсы, миссия финансового обеспечения, ресурсы учебного заведения, высшее учебное заведение.

Grynova M.

Poltava national pedagogical University named after V. G. Korolenko, Ukraine

THE DEVELOPMENT OF COMPETITIVE ADVANTAGES IN THE ACTIVITIES OF THE STAFF OF POLTAVA NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY NAMED AFTER V. G. KOROLENKO MEANS OF FINANCIAL SUPPORT

The article justifies financial support and development of competitive advantages of the activities of the staff of Poltava national pedagogical University named after V. G. Korolenko. Financial support for the activities subject to the mission and purposes of competition policy development of the University. Capital as a form of financial resources is the foundation of financial security and through the mechanism of certain financial resources. The mission of financial support of the University is defined by the respective terms and is carried out

according to a specific algorithm. Reviewed the content of and directions of competitive advantages of the University.

It is noted that the problem of development of competitive advantages of the University is its autonomy. Resources of an educational institution is all what has a higher educational institution that gives him the opportunity to exist, develop and implement their own activities. There is not a higher educational institution, which would not have any resources. These resources are money and property that he owns (from stationery to home), and people who work in it; it and information database and library, and finally the connections have the school, the impact it has in society, formed the public opinion about the University, its image. Identifies ways to improve financial security and competitive activities of the University.

Keywords: financial security, competitive advantage, capital, financial resources, the mission of financial support, resources, educational institution, institution of higher education.